

BESTE-ISFAHAN
(Tevsîh)

DEVİR-İ HİNDİ

DELLÂLZÂDE

Ser dâ rî re sül nû rî sül
bül hü hüs re vü Bat
ha Gi Ey sâ Ah yi me se câ dü Mah
rû mü yi du hâ bül bed Kâ
rî sim mü çel la hâ Kev sey
ni de nâ sır rî fe ev
hâ fe te del lâ Y.Ömürlü

Serdâr-ı rusûl nûr-ı sübûl hüsrev-i Bathâ
Gisû-yi "secâ" rûy-i "duhâ" bedr-i mücellâ
Kavseyî-i denâ sırr-ı fe-evhâ fetedellâ
Ey Ahmed ü Mahmûd ü Ebu'l-Kasım u Tâhâ
Yâsîn-i lakab mazhar-ı teşrif-i fe-terzâ

Erkân-ı zuhûr tavr-ı butûnunla müşeyyed
Sensin o nusûsât-ı Hudâ ile müeyyed
Ser-safha-i takvîm-i ilâhîde mukayyed
Mahbûb-ı Ahad nûr-ı Samed seyyid-i emced
Sultân-ı ümem pâdişeh-i sûret ü ma'nâ

Ekmel ki hüviyyette onun hâlıkı Allah
Her halde muîn ü dest-res-i sâdıkı Allah
Fıtratta mukahhal gözünün lâyıkı Allah
Gülberk-i ruh-ı akdesinin âşıkı Allah
Ahlâk-ı kerem-güsterinin mâdihi dünyâ

Gîtide oman beyhûde hayli oyalandım
Mânend-i hevâ enfûs ü âfâkı dolandım
Bu hâbgeh-i gâflet-i dünyâdan usandım
Billâhi yeter nâr-ı firâkın ile yandım
Al cânımı yâ vaslın ile kıl beni ihyâ

Bu sıdk-ı derûnum ki değil kâbil-i tağyîr
Bir fart-ı muhabbet ki aman hâric-i ta'bîr
Ben silk-i kebâirde iken ey şeh-i dil-sîr
Lutfun ile kıldın ebedî bendeni tebşîr
Âmâdeyim ol va'dinin incâzına hâlâ

Gencine-i kalbinde sakın diğeri bulma
Dâmân-ı niyâzı bırakıp gül gibi solma
Nazm-ı dür-i nâ-süfte ile gayrı yorulma
KÂZİM yetişir kendine gel bi-edeb olma
Erbâb-ı kemâl eylemez esrârını ifşâ (1)